

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/132/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116011067
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6116011067.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného T. W., za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák. účinného v čase spáchania činu, na verejnom zasadnutí dňa 29. septembra 2021, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.10.2019, sp. zn. 2T/92/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e u obžalovaného T. W. napadnutý rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného T. W., nar. XX.XX.XXXX v T., trvalým pobytom T. XXX,

o d s u d z u j e

podľa § 277 ods. 4 Tr. zák. účinného do 14.12.2008, § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného do 14.12.2008 obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 14.12.2008 obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu obchodnej spoločnosti a družstva, ako aj vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby a prokuristu vo výmere 3 (tri) roky.

Vo zvyšnej časti zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu u obžalovaného T. W. **n e d o t k n u t ý .**

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.10.2019, sp. zn. 2T/92/2016 bol obžalovaný T. W. uznaný za vinného zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného v čase spáchania činu a obžalovaný N. N. V. zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného v čase spáchania činu, formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. účinného v čase spáchania činu na tom skutkovom základe, že

obvinený T. W. ako konateľ obchodnej spoločnosti I., s.r.o., so sídlom v X. X., Z. cesta č. XX, IČO: XX XXX XXX, registrovanej na daň z pridanej hodnoty od 01.01.2015 s mesačným zdaňovacím obdobím, v období od 28.03.2008 do 28.05.2008 predložil správcovi dane, J. úradu X. X. II, daňové priznania na

daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiacov február, marec a apríl 2008, na základe ktorých si uplatnil nárok na vrátení dane z pridanej hodnoty v celkovej výške 2.836.347,- Eur (85.447.790,- Sk) z dôvodu, že na základe kúpnej zmluvy č. XXXXXXXX/SK-RF uzatvorenej dňa 31.12.2007 v Z., medzi obchodnou spoločnosťou I., s.r.o., ako predávajúcim a spoločnosťou C. H., U. C., W. oblasť, G. federácia ako kupujúcim, bol kupujúcemu za cenu 15.394.336,06 Eur (463.769.768,- Sk) dodaný tovar, ktorý mala obchodná spoločnosť I., s.r.o. nadobudnúť od obchodnej spoločnosti R., s.r.o., so sídlom v B., J. XXX/XX, IČO: XX XXX XXX na základe kúpnej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 01.01.2008, predmetom ktorej bola bubnová sušiareň BS X s granulačnou linkou R na základe čoho bola obchodnou spoločnosťou R., s.r.o., zastúpenou konateľom N.. N. V., vystavená dňa 21.04.2008 vystavená fiktívna faktúra na sumu 5.814.512,38 Eur (175.168.000,- Sk) a dňa 21.04.2008 vystavená fiktívna faktúra na sumu 5.372.103,83 Eur (161.840.000,- Sk) a kúpnej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 04.02.2008, predmetom ktorej bolo sušiace zariadenie typ L na základe čoho bola obchodnou spoločnosťou R., s.r.o., zastúpenou konateľom N.. N. V. dňa 17.03.2008 vystavená fiktívna faktúra na sumu 6.572.395,94 Eur (198.000.000,- Sk), čím N.. N. V. umožnil T. W. ďalšie zaúčtovanie týchto dokladov a následné neoprávnené uplatnenie si nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 2.836.347,- Eur (85.447.790,- Sk), pričom k realizácii uvedených obchodných transakcií v skutočnosti nedošlo, kúpna cena nebola kupujúcim zaplatená a cena tovaru dohodnutá v kúpnych zmluvách zjavne nezodpovedala jeho skutočnej hodnote určenej znaleckým posudkom na 7.957,91 Eur bez DPH.

Za to bol obžalovanému T. W. podľa § 277 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky zahraničnej osoby alebo prokuristu v trvaní 6 rokov.

U obžalovaného N.. N. V. bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia ďalšieho trestu, pretože trest uložený mu skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. Pk-2Tš/29/2006 zo dňa 28.04.2008 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1To/10/2010 zo dňa 19.12.2011, právoplatného dňa 19.12.2011 za pomoc k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. c), § 148a ods. 1 prvá alinea dva, ods. 4 Tr. zák. v znení platnom do 30.06.2002 v trvaní sedem rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1PP/175/2019 zo dňa 16.10.2019, právoplatným dňa 16.10.2019, považoval okresný súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podali odvolania tak okresný prokurátor proti výroku o treste v neprospech obidvoch obžalovaných, ako aj obžalovaný T. W. prostredníctvom svojho obhajcu proti výroku o treste.

Okresný prokurátor svoje odvolanie odôvodnil písomným podaním zo dňa 20.12.2019, doručeným okresnému súdu toho istého dňa, a to vo výroku o treste v neprospech obžalovaného N.. N. V.. Týmto podaním zároveň odvolanie podané proti výroku o treste v neprospech obžalovaného T. W. vzal späť. Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 29.01.2020, sp. zn. 2T/92/2016 zoberal na vedomie toto späťvzatie odvolania okresného prokurátora.

Obžalovaný T. W. odôvodnil svoje odvolanie proti výroku o treste prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 27.12.2019. Uviedol, že skutočnosti, ktoré súd uviedol a ku ktorým prihladol pri ukladaní druhu a výmere trestu nie sú objektívne. Na pojednávaní sa nedostavil zo zdravotných dôvodov a nie, že by sa vyhýbal trestnému konaniu. Podľa jeho názoru by mal súd prihliadať na jeho priznanie, nech je vykonané v akomkoľvek štádiu trestného konania. Súčasne upriamil pozornosť aj na tú skutočnosť, že v minulosti nikdy nebol súdne trestaný a svojím konaním štátu nespôsobil žiadnu škodu. Podľa jeho názoru je vzhľadom na uvedené skutočnosti trest, ktorý mu bol uložený, neprimerane prísny. Okresný súd mal prihliadnuť na okolnosti v zmysle § 31 Tr. zák. a ukladať mu trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Záverom navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a trest ukladal v zmysle ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. ako trest podmiennečný.

Uznesením konajúceho krajského súdu zo dňa 30.09.2020, sp. zn. 3To/13/2020 bol obžalovaný T. W. vylúčený zo spoločného konania na samostatné konanie.

Na tomto mieste sa žiada pripomenúť, že krajský súd vykonal o odvolaní obžalovaného T. W. verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, a to za splnenia procesných podmienok uvedených v ust. § 293 ods. 7 Tr. por. O termíne verejného zasadnutia bol obžalovaný riadne upovedomený, ako je to zistiteľné

z obsahu pripojenej doručeny, pričom tento písomným podaním zo dňa 27.09.2021, doručeným krajskému súdu prostredníctvom obhajcu dňa 28.09.2021 súhlasil, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd doplnil dokazovanie o znalecký posudok T. O. G., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 4/20 zo dňa 10.03.2020 a kópiu protokolu dôkazu zo dňa 02.06.2021 predložené obžalovaným a o aktuálny odpis registra trestov týkajúci sa osoby obžalovaného.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Naproti tomu sa náhradný obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí v plnom rozsahu pridržoval písomného odôvodnenia odvolania zo dňa 27.12.2019. Trest uložený napadnutým rozsudkom považuje za neprimerane prísny, a to vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatela, keď v tejto súvislosti poukázal aj na zdravotný stav obžalovaného, ako aj dobu od spáchania skutku a jeho priznanie. Vzhľadom na uvedené preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a aby krajský súd rozhodol sám po zohľadnení ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. a obžalovanému uložil primeraný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením primeranej dĺžky skúšobnej doby. Zároveň navrhol, aby odvolací súd zväzil tiež doterajší život obžalovaného s poukazom, keď podľa odpisu registra trestov sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe podaného odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal tento odvolateľ odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného T. W., ktorým bol uznaný za vinného zo skutku napadnutého rozsudku právne kvalifikovaného ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného v čase spáchania činu na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, rozsudok v tejto časti už nadobudol právoplatnosť, nakoľko ho odvolaním nenapadla žiadna z oprávnených procesných strán.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd k čiastočne inému záveru ako okresný súd, nakoľko uložené tresty, a to trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti možno považovať za neprimerané, v dôsledku čoho odvolanie obžalovaného považoval za čiastočne dôvodné. Preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. v celom výroku o treste zrušil a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o treste sám.

Pri úvahách o určení druhu trestu a jeho výmery okresný súd u obžalovaného správne aplikoval jednu poľahčujúcu okolnosť, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (ust. § 36 písm. j) Tr. zák.), pričom nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by mu v rámci úvah najmä o výmere trestu priťažovala. V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd nepochybil keď obžalovanému nepriznal existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Ako už správne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, keď obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento oľutoval na hlavnom pojednávaní až po vykonaní celého dokazovania svedčiaceho v jeho neprospech, táto neobstojí, vzhľadom na celkové správanie sa obžalovaného v priebehu súdneho konania. Aj napriek tomu poľahčujúce okolnosti prevažovali nad priťažujúcimi v pomere 1:0, preto došlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.), v dôsledku čoho bolo možné obžalovanému T. W. uložiť trest odňatia slobody na 7 roky až na 10 rokov a 4 mesiace. Zároveň odvolací súd zobral do úvahy okrem pomeru, aj mieru závažnosti ustálenej poľahčujúcej okolnosti podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., ktorá bola pomerne významná.

Uloženie trestu odňatia slobody, čo aj na dolnej hranici trestnej sadzby, by však bolo v danom prípade neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačoval aj trest kratšieho trvania. Preto bolo potrebné aplikovať ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., ktoré umožňovalo skrátenie výmery trestu až na 2 roky. Postup pre aplikáciu tohto zmierňovacieho ustanovenia odôvodňujú predovšetkým okolnosti prípadu, keď bolo potrebné prihliadnuť na neúmernú dĺžku trestného konania, ktorá ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu presiahla 13 rokov. Za neúmernú dĺžku súdneho konania možno pritom

vo všeobecnosti považovať už dobu presahujúcu 6 rokov od skutku. Zároveň bolo potrebné prihliadnúť aj na skutočnosť, že nedošlo k žiadnemu reálnemu vráteniu požadovaného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty. Ďalšou významnou skutočnosťou bolo to, že obžalovaný nemá za sebou rozsiahlu kriminálnu minulosť. Tento bol doposiaľ raz súdne trestaný, avšak hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Krajský súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na záverom prejavovaný kritický postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ako aj na jeho nepriaznivý zdravotný stav.

Práve existencia a kombinácia uvedených skutočností vyznievajúcich v prospech obžalovaného, odôvodňovala mimoriadne zníženie výmery trestu odňatia slobody. Uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby vo výmere 3 roky, teda možno považovať nielen za zákonný a primeraný, ale aj spravodlivý.

Keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho krajský súd na jeho výkon podľa ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd zároveň dospel k záveru, že aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky zahraničnej osoby alebo prokuristu v trvaní 6 rokov je neprimerane prísny. Preto obžalovanému, ktorý sa trestného činu dopustil ako konateľ obchodnej spoločnosti, uložil trest zákazu činnosti vykonávať uvedené činnosti vo výmere 3 roky, ktorý trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré bol súd povinný pri úvahách o výmere tohto trestu prihliadnúť.

Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti, zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku o treste z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného rozhodol pomerom hlasov 3:0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.